

Sygn. akt IV U 67/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu w dniu 04 grudnia 2018 roku w Świdnicy

sprawy z odwołania **J. C.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 07.12.2017 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I. częściowo zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, iż ustala że orzeczony wobec powoda lekki stopień niepełnosprawności ma charakter trwały i orzeczenie wydaje się na stałe;

II. dalej idące odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Powód J. C. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. zaliczającego powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu wskazał, że nie zgadza się z badaniami komisji lekarskich, powołał się na swój stan zdrowia.

Strona pozwana przesłała odwołanie do Sądu nie znajdując podstaw do zmiany wydanego orzeczenia.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. zaliczył powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Powód wniósł odwołanie od tego orzeczenia wskazując, że nie został dokładnie zbadany i nie wzięto pod uwagę zwyrodnień stawów.

Decyzją z dnia 7 grudnia 2017r Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

DOWÓD: akta (...) (w załączeniu)

Stan zdrowia powoda w zakresie schorzeń chirurgiczno-ortopedycznych i neurologicznych uzasadnia zaliczenie powoda do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności o symbolu 05-R na stałe.

W badaniach obrazowych kręgosłupa stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne. w badaniu nie stwierdzono objawów podrażnienia lub uszkodzenia korzeni rdzeniowych szyjnych i lędźwiowych; wykazano dobrą ruchomość kręgosłupa. wykazano niewielkie ograniczenie wyprostu lewego kolana.

DOWÓD: opinia i opinia uzupełniająca biegłych chirurga i neurologa k. 12-13, 58

Powód cierpi z powodu ograniczonej chwiejności afektywnej i zespołu zależności alkoholowej w fazie deklarowanej abstynencji. Ze względu na rodzaj i nasilenie zaburzeń powód może zostać zaliczony do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności.

DOWÓD: opinia biegłego psychiatry k. 43-49

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jest częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. 2011/127/721 z późn. zm.) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności:

- znaczny – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. zaspokajania bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się, komunikację;

- umiarkowany – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;

- lekki – gdy niepełnosprawny jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki lecznicze.

Ponieważ dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane były wiadomości specjalne z zakresu medycyny – celem ustalenia stanu zdrowia powoda w sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłych.

Biegli chirurg i neurolog wskazali, że stan zdrowia powoda w zakresie schorzeń chirurgiczno-ortopedycznych i neurologicznych uzasadnia zaliczenie powoda do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności o symbolu 05-R na stałe. podnosząc, że w badaniach obrazowych kręgosłupa stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne; w badaniu nie stwierdzono objawów podrażnienia lub uszkodzenia korzeni rdzeniowych szyjnych i lędźwiowych; wykazano dobrą ruchomość kręgosłupa; wykazano niewielkie ograniczenie wyprostu lewego kolana.

Biegły psychiatra wskazał, że powód cierpi z powodu ograniczonej chwiejności afektywnej i zespołu zależności alkoholowej w fazie deklarowanej abstynencji; biegły ustalił, że ze względu na rodzaj i nasilenie zaburzeń powód może zostać zaliczony do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności.

Tym samym biegli w opiniach podzielili wnioski (...) i uznali, iż powód nie może zostać zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Jednak z opinii biegłych chirurga i neurologa wynika, że powód powinien zostać zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe. Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie i nie znajdując podstaw do zakwestionowania opinii biegłych, dając im wiarę w całej rozciągłości jako wyczerpującym i w sposób rzeczowo i przekonująco uzasadnionej.

Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o częściowej zmianie zaskarżonego orzeczenia jak w punkcie I sentencji wyroku, zaś na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc dalej idące odwołanie oddalił.